

ΕΤΟΣ 67ον

6 Ὀκτωβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 40 (3462)

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΣ

Ὅταν διαταραχθοῦν οἱ σχέσεις μας μέ κάποιον ἀπό δική του ὑπαιτιότητα, εἶναι ἴσως δικαιολογημένο νά δυσφοροῦμε μέ ὁποιοδήποτε ἔλθει καί μᾶς προτρέψει νά κάνουμε ἐμεῖς τό πρῶτο βῆμα συμφιλίωσης. Ὅταν ὅμως τό φταίξιμο εἶναι ἐξ ὀλοκλήρου δικό μας, θά ἔπρεπε ἀπό μόνοι μας, χωρίς νά περιμένουμε καμιά παρακίνηση καί χωρίς καμιά ἀναβολή, νά σπεύδουμε νά ζητᾶμε συγγνώμη. Θά ἦταν, ἐπομένως, μεγάλη ντροπή γιά ἐμᾶς τό νά ἀναγκάζεται τό πρόσωπο πού πληγώσαμε νά βάζει μεσολαβητές γιά νά τά βροῦμε. Πολύ περισσότερο θά ἔπρεπε νά μᾶς συγκινεῖ τό νά ἔρχεται ὁ ἴδιος καί νά μᾶς παρακαλεῖ γι' αὐτό.

«Μή eis κενόν δέξασθε τήν χάριν»

Ἄν αὐτό ἰσχύει γιά τίς μεταξύ τῶν ἀνθρώπων σχέσεις, πόσο θά ἔπρεπε νά μᾶς συγκλονίζει ἡ πρωτοβουλία τοῦ Θεοῦ νά «καταλληγοῦμε» μαζί του, τή στιγμή πού ἡ διάρρηξη τῶν σχέσεών μας ὀφείλεται ἀποκλειστικά σέ μᾶς· στίς δικές μας ἁμαρτίες. «Δέν ἔγινε ὁ Θεός ἐχθρός μας» θά πεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος· «ἐμεῖς γίναμε ἐχθροί του μέ τήν ἀποστασία μας· Θεός γάρ οὐδέποτε ἐχθραίνει».

Στό σημερινό ἀνάγνωσμα ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀφοῦ μᾶς ἔχει ἤδη μιλήσει γιά τήν τιμή πού τοῦ ἔκανε ὁ Θεός νά τοῦ ἀναθέσει «τήν διακονίαν τῆς καταλληγῆς», ξανατονίζει ὅτι εἶναι συνεργός τοῦ Θεοῦ σ' αὐτό τό σωτήριο ἔργο τῆς συμφιλίωσής μας μέ Αὐτόν. Καί μιμούμενος τήν ταπείνωση καί ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, πού καταδέχεται νά μᾶς παρακαλεῖ καί νά μᾶς προτρέψει σ' αὐτό τό ἔργο, ἐπαναλαμβάνει γιά τρίτη φορά τή λέξη «παρακαλοῦμεν», παρακινώντας μας κι αὐτός νά μήν περιφρονήσουμε αὐτή τή δωρεά τοῦ Θεοῦ. Πρόκειται γιά μιᾶ ὄντως δωρεάν συμφιλίωση· ἐμεῖς δέν θυσιάζουμε κάτι. Σέ Ἐκεῖνον ὅμως κόστισε τόν θάνατό του πάνω στόν Σταυρό. Ὁ Ἄναμάρτητος δέχθηκε νά πεθάνει ὡς κατὰδικος, γιά νά δικαιωθοῦμε καί νά σωθοῦμε ἐμεῖς· γιά νά μπορούμε νά ξαναγίνουμε παιδιά του καί «φίλοι» του (Ἰωάν. 15,14).

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. ς΄ 1-10)

«Καιρός εὐπρόσδεκτος»

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς –λέγει γάρ· «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι»· ἰδοὺ νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν «ἡμέρα σωτηρίας»– μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μοιμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ’ ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Κι ὅμως, παρ’ ὅλο πού μέ τή δική του θυσία μᾶς χάρισε τό ἀνεκτίμητο δῶρο τῆς σωτηρίας μας, ἐμεῖς ἀμελοῦμε νά τό ἀξιοποιήσουμε. Κορυφαῖο παράδειγμα πρὸς ἀποφυγή, πού δέχθηκε «εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ», ἀποτελεῖ ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος ἀπὸ φίλος ἔγινε ὄχι ἀπλῶς ἐχθρὸς, ἀλλῆ «δοῦλος τοῦ ἐχθροῦ». Μιά πόρνη «ἠήλευθεροῦτο (ἀπὸ τὴν κόλληση τῶν παθῶν της), καὶ αὐτὸς δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ», ἴκει ἓνα τροπάριο τῆς Μεγάλῆς Τετάρτης· «ἡ ἀμαρτωλὸς ἔχαιρε κενοῦσα τό πολῦτιμον μύρον, ὁ δὲ μαθητὴς ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον. Δεινὸν ἡ ραθυμία».

Ἦ Οχι ἀναβολὴς καὶ σκάνδαλα

Αὐτὴ ἡ φοβερὴ ραθυμία, πού ὁδήγησε ἓναν μαθητὴ τοῦ Χριστοῦ στὴν αἰώνια ἀπώλεια, ἔχει –κατὰ τὸν ἱερό Χρυσόστομο– τὴν ἀρχή της στὴν ἀναβολή. Γι’ αὐτὸ καὶ ὁ Παῦλος μᾶς θυμίζει τό τοῦ Προφήτη Ἡσαΐα: «Ἰδοὺ τώρα εἶναι καιρὸς εὐπρόσδεκτος καὶ κατάλληλος· ἰδοὺ τώρα εἶναι ἡμέρα σωτηρίας». Δικαιοδογημένα θά ρωτήσῃ καὶ ὁ ἐχθρὸς τῆς ἀναβολῆς καὶ ἀκάματος ἐργάτης τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ Μέγας Βασίλειος: «Ποιὸς παραμένοντας ἀργὸς στό σπίτι του ἢ κοιμώμενος κατὰ τὸν καιρὸ τῆς σπορᾶς γέμισε τὴν ἀγκαλιά του μέ τὰ σπαρτά, ὅταν ἦλθε ὁ θερισμός; Ποιὸς τρύγησε ἀμπέλι πού δέν φύτεψε καὶ δέν κουράστηκε νά καλλιεργεῖ ὁ ἴδιος;».

Δέν περιορίζεται ὅμως ὁ Ἀπόστολος σέ παρακλήσεις καὶ συστάσεις πρὸς τοὺς ἀλλοιους, ἀλλῆ ἐπαγρυπνεῖ καὶ ἐλέγχει καὶ τὸν ἑαυτό του νά μὴ δώσει τὴν παραμικρὴ ἀφορμὴ σκανδάλου, γιὰ νά μὴν κατηγορηθεῖ στό ἐλάχιστο ἡ διακονία τῆς καταλλῆλης, πού ὁ Θεὸς τοῦ ἀνέθεσε. Οἱ ψευδάδελεφοὶ καὶ οἱ ψευ-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σάν συνεργάται του σᾶς παρακαλοῦμεν νά μή δεχθῆτε μάταια τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, διότι λέγει, Εἰς καιρόν εὐνοίας σέ ἄκουσα καί εἰς ἡμέραν σωτηρίας σέ ἐβοήθησα. Ὁ καιρός εὐνοίας εἶναι τώρα, ἡ ἡμέρα σωτηρίας εἶναι τώρα. Δέν δίνουμε σέ κανένα καμμίαν ἀφορμήν προσκόμματος διά νά μή δυσφημισθῆ ἡ ὑπηρεσία μας, ἀλλά σάν ὑπνρέται τοῦ Θεοῦ συσταινομε τοὺς ἑαυτοὺς μας σέ ὄλα διά τῆς μεγάλης ὑπομονῆς μας σέ θλίψεις, σέ ταλαιπωρίες, σέ στερήσεις, σέ μαστιγώσεις, σέ φυλακίσεις, σέ ταραχές, σέ κόπους, σέ ἀγρυπνίες καί πείναν· μέ ἀγνόπια, σύνεσιν, μακροθυμίαν καί καλωσύνην, μέ Πνεῦμα Ἅγιον, μέ ἀγάπην χωρίς ὑπόκρισιν, μέ τό κήρυγμα τῆς ἀληθείας καί μέ δύναμιν Θεοῦ, μέ τὰ ὄπλα τῆς δικαιοσύνης, τὰ ἐπιθετικά καί ἀμυντικά, σέ τιμὴν καί ἀτίμωσιν, σέ δυσφημήσεις καί ἐπαίνους, σάν λαοπλάνοι καί ὅμως ἀληθινοί, σάν ἀγνωστοί καί ὅμως πολὺ γνωστοί, σάν νά πεθαίναμε καί ὅμως ζοῦμε, σάν τιμωρούμενοι καί ὅμως μή θανατούμενοι, σάν λυπημένοι καί ὅμως πάντοτε χαρούμενοι, σάν πτωχοί καί ὅμως κάνοντες πολλοὺς πλουσίους, σάν νά μή ἔχωμεν τίποτε καί ὅμως κατέχομεν τὰ πάντα.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀνωιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

δαπόστολοι καιροφυλακτοῦσαν νά βροῦν κάτι γιά νά τόν κατηγορήσουν καί νά κλονίσουν τό κύρος του ὡς Ἀποστόλου. Ἐνθυμοῦνταν πάντοτε ὅτι ὁ Παῦλος «ἐδίωξεν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ», κάτι τό ὁποῖο ὅμως καί ὁ ἴδιος ὁμολογοῦσε μέ συντριβή, ἔχοντας γράψει στήν προηγούμενη ἐπιστολή του πρὸς τοὺς Κορινθίους ὅτι «οὐκ εἰμί ἰκανός καλεῖσθαι Ἀπόστολος». Ἀλλή, ἔστω κι ἂν θεωροῦσε τόν ἑαυτό του «ἔκτρωμα», δέν ξεκνοῦσε τόν συγκλονιστικό τρόπο μέ τόν ὁποῖο ὁ Χριστός «τόν κυνήγησε» γιά νά συμφιλιωθοῦν στόν δρόμο πρὸς τή Δαμασκό.

Χαρά διά τοῦ σταυροῦ

Ἄν ἵλοιπόν ὁ Χριστός «ὁ καταηλάσσων Ἐαυτῶ τόν κόσμον» ὑπέμεινε γι' αὐτόν τόν σκοπό θάνατο Σταυρικό, δέν θά μπορούσε ὁ Πρωτοκορυφαῖος διάκονος αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου νά διάγει «ἐν ἀναπαύσει καί πλάτυσμῳ»· ὁ Διδάσκαλος εἶχε προειδοποιήσει τοὺς μαθητές του: «Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν, καί ὑμᾶς διώξουσιν». Καί στή σημερινή περικοπή βρῖσκει τήν εὐκαιρία πάλη ὁ Ἀπόστολος, χωρίς καμιά κενοδοξία ἢ διάθεση αὐτοπροβολῆς, νά ἀναφερθεῖ ὄχι μόνο σέ «οἴους διωγμούς ὑπήνεγκεν» (Β΄ Τιμ. 3,11), ἀλλή καί στοὺς κόπους, στίς νηστείες, στίς ἀγρυπνίες, στή μακροθυμία καί στήν ἀνυπόκριτη ἀγάπη του πρὸς ὄλους· καί φυσικά πρὸς ἐκείνους, πού –ἀμφισβητώντας τον– τόν ἀναγκάζουν νά κάνει αὐτή τήν ἀνεπιθύμητη σ' αὐτόν «περιαυτολογία».

Ἄρχιμ. Β. Λ.

6 Ὀκτωβρίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ
† Θωμᾶ (τοῦ καί Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ἰβ'.
Ἐρωτιδὸς μάρτυρος.

Ἦχος: βαρὺς – Ἐωθινόν: Ε' – Ἀπόστολος: Β' Κορ. ζ' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ζ' 11-16.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Ὀκτωβρίου, Δ' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ν' 5-15.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο θά ξεκινήσει τό Σάββατο 19 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Εἶναι ἀνοικτό καί ἀπροϋπόθετο γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς
- Τρικοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς
- Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας
- Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία.

• Πληροφορίες στά τηλέφωνα: 210 7272313-315-316.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Ἡ προσφορά τῆς ἀνόθευτης καί εἰλικρινοῦς ἀγάπης ἀποτελεῖ τό κίνητρο τῆς δημιουργίας καί λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου Ἐκμάθησης τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας. Οἱ συμμετέχοντες σ' αὐτήν τήν ἐκπαιδευτική δραστηριότητα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἔχουν τή δυνατότητα νά βοηθήσουν ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας πού στεροῦνται τήν ἀκοή, ἔχοντας ὅμως ἄλλες διεξόδους ἐπικοινωνίας καί οἱ ὁποῖοι συγχρόνως διψοῦν νά μάθουν γιά τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία.

■ Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α) Στό Γραφεῖο Κατηχέσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς). β) Στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί γ) Νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr στήν ἐνότητα *Ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχέσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr